

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Депутатська фракція
ПОЛІТИЧНОЇ ПАРТІЇ «СЛУГА НАРОДУ»

01008, м. Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел.: (044) 255-26-34, факс: (044) 255-24-64

№ _____

" ____ " _____ 20 ____ р.

**Голові Комітету Верховної Ради України
з питань правової політики
КОСТИНУ А.Є.**

Шановний Андрію Євгеновичу!

Відповідно до статей 12, 14 Закону України «Про Конституційний Суд України», частин третьої та четвертої статті 208⁴ Регламенту Верховної Ради України та у зв'язку з повідомленням Апарату Верховної Ради України про початок прийому пропозицій депутатських фракцій (груп) щодо кандидатів на посаду судді Конституційного Суду України від 16 листопада 2020 року, депутатська фракція ПОЛІТИЧНОЇ ПАРТІЇ «СЛУГА НАРОДУ» пропонує призначити на посаду судді Конституційного Суду України Совгирю Ольгу Володимирівну.

Заява кандидата та документи, визначені статтею 12 Закону України «Про Конституційний Суд України», додаються.

Додаток: на 49 арк. в 1 прим.

З повагою
Голова фракції

Давид АРАХАМІЯ

АВТОБІОГРАФІЯ

Я, Совгіря Ольга Володимирівна, народилася 06 серпня 1980 року у місті Києві. Громадянка України.

У 2003 році закінчила юридичний факультет Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Здобула повну вищу освіту за спеціальністю «Правознавство» та отримала кваліфікацію магістра права (диплом з відзнакою).

Трудову діяльність розпочала 01 жовтня 2001 року на посаді спеціаліста I категорії в Українському інституті промислової власності. З 01 жовтня 2003 року зарахована до аспірантури юридичного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка з відривом від виробництва. З 10 січня 2005 року — асистентка кафедри конституційного та адміністративного права юридичного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка. З 11 червня 2008 року — доцентка кафедри конституційного та адміністративного права юридичного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка. З 16 вересня 2015 року по 15 серпня 2019 року — професорка кафедри конституційного права юридичного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

У 2005 році захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук зі спеціальності 12.00.02 «Конституційне право» на тему: «Правовий статус парламентської опозиції: порівняльно-правовий аналіз». У 2013 році захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук зі спеціальності 12.00.02 «Конституційне право; муніципальне право» на тему: «Конституційно-правовий статус Уряду в Україні».

У 2019 році обрана народною депутаткою України. Обіймаю посади заступниці голови Комітету Верховної Ради з питань правової політики та голови підкомітету з питань політичної реформи та конституційного права. 16 жовтня 2019 року обрана на посаду Постійного представника Верховної Ради України в Конституційному Суді України.

Маю стаж професійної діяльності у сфері права 17 років.

Я є авторкою понад 120 наукових публікацій із конституційного та конституційно-процесуального права. Серед основних моїх публікацій такі:

1) Совгиря О. В. Правовий статус парламентської опозиції: навч. посіб. Київ : Центр навчальної літератури, 2006. 264 с.

2) Совгиря О. В., Шукліна Н. Г. Конституційне право України: навч. посіб. Київ : Юрінком Інтер, 2007. 632 с.

3) Совгиря О. В. Конституційно-процесуальне право України: навч. посіб. Київ : Юрінком Інтер, 2010. 536 с.

4) Совгиря О. В., Шукліна Н. Г. Конституційне право України. Повний курс: навч. посіб. 2-ге вид., перероб. і допов. Київ : Юрінком Інтер, 2012. 544 с.

5) Совгиря О. В. Конституційно-правовий статус Кабінету Міністрів України: сучасний стан та тенденції розвитку. Київ: Юрінком Інтер, 2012. 464 с.

6) Совгиря О. В., Шукліна Н. Г. Конституційне право України. Повний курс: навч. посіб. Київ : Юрінком Інтер, 2018. 556 с.

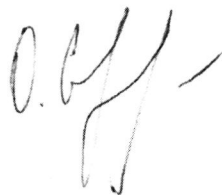
До обрання народною депутаткою України входила до складу Науково-консультативної ради Конституційного Суду України.

Не судима. Позапартійна. На військовому обліку не перебуваю.

Одружена. Чоловік, Макаров Максим Олегович, року народження, працює директором юридичного департаменту ТОВ «ВІДІ АВТОСІТІ КІЛЬЦЕВА».

Маю двох дітей. Син, Макаров Іван Максимович, року народження, студент 1 курсу. Донька, Макарова Софія Максимівна, року народження, учениця 1 класу.

« 17 » листопада 2020 року

О. В. Совгиря

МОТИВАЦІЙНИЙ ЛИСТ
кандидатки на посаду судді Конституційного Суду України
Совгирі Ольги Володимирівни

Із набуттям незалежності Україна утвердила прагнення розвивати і зміцнювати свій статус як демократичної, соціальної та правової держави, у якій людина, її життя і здоров'я, честь та гідність, недоторканність і безпека визнаються найвищою соціальною цінністю. Надалі це прагнення знайшло своє відображення в Конституції України, прийнятій у 1996 році.

Конституційному Суду України завжди відводилась особлива роль у досягненні та реалізації зазначених цінностей, адже історично утворення конституційних судів здебільшого стало реакцією на події, які грубо посягали на сутність основоположних, природних прав і свобод людини (серед таких подій, зокрема: Друга світова війна, правління тоталітарних режимів тощо). Створення судів конституційної юрисдикції у всьому світі має на меті запобігання повторенню подібного досвіду. Україна також не є винятком.

Усе моє професійне життя, передусім як науковця, було нерозривно пов'язане саме із конституційним правом, конституційною юрисдикцією та діяльністю Конституційного Суду України. Зокрема, на цей час я — докторка юридичних наук, професорка кафедри конституційного права Інституту права Київського національного університету імені Тараса Шевченка, народна депутатка України, заступниця голови Комітету Верховної Ради з питань правової політики, голова підкомітету з питань політичної реформи та конституційного права. До обрання народною депутаткою України я також входила до складу Науково-консультативної ради Конституційного Суду України.

Мій доробок у сфері конституційного права складає понад 120 наукових та навчальних праць, переважна більшість яких пов'язана із питаннями конституційної доктрини та юрисдикції, зокрема, щодо різних аспектів правового

статусу: Верховної Ради України¹, Президента України², Кабінету Міністрів України³, Конституційного Суду України⁴, статусу вищих органів державної влади зарубіжних країн⁵ тощо.

Я також є авторкою і співавторкою навчальних посібників із конституційного права⁶ (що перевидані вже кілька разів) та авторкою першого в Україні навчального посібника з конституційно-процесуального права України⁷. Я пишаюсь тим, що значна частина студентів юридичних факультетів вищих навчальних закладів України вивчає конституційне право України за моїми посібниками! Це для мене велика честь та водночас відповідальність і стимул для постійного професійного розвитку.

16 жовтня 2019 року я була призначена Верховною Радою України Постійним представником парламенту в Конституційному Суді України. Ці обов'язки я маю за честь виконувати й дотепер. Призначення мене на посаду Постійного представника Верховної Ради України в Конституційному Суді я вважаю високим професійним досягненням, адже виконання цих обов'язків дає мені можливість долучитися до розбудови ефективної конституційної юрисдикції не тільки в якості науковця, а і

1 Совгиря О. В. Правовий статус парламентської опозиції. Навчальний посібник. Київ : Центр навчальної літератури, 2006. 264 с.

2 Совгиря О. Інститут контрасигнування актів глави держави в Україні: правова природа та проблеми законодавчого регулювання. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка*. Юридичні науки. Вип. 85, 2010. С. 66-69.; Совгиря О. Взаємодія Кабінету Міністрів та Президента України: конституційно-правові аспекти. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка*. Юридичні науки. Вип. 94, 2012. С. 25-28.

3 Совгиря О.В. Конституційно-правовий статус Кабінету Міністрів України: сучасний стан та тенденції розвитку. Київ : Юрінком Інтер, 2012. 464 с.

4 Совгиря О. В. Реформування статусу Конституційного Суду України: проблемні аспекти. *Вісник Центральної виборчої комісії*, № 1, 2015. С. 97-101; Совгиря О. Місце актів Конституційного Суду України у правовому забезпеченні діяльності Кабінету Міністрів України. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка*. Юридичні науки, Вип. 88, 2011. С. 57-60.

5 Совгиря О. Правове регулювання формування Уряду: досвід зарубіжних країн та проблеми вітчизняного законодавства. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка*. Юридичні науки. 2011, Вип. 89. С. 38-41.

6 Совгиря О. В., Шукліна Н. Г. Конституційне право України: навч. посіб. Київ : Юрінком Інтер, 2007. 632 с.; Совгиря О. В., Шукліна Н. Г. Конституційне право України. Повний курс: навч. посіб. 2-ге вид., перероб. і допов. Київ : Юрінком Інтер, 2012. 544 с.; Совгиря О. В., Шукліна Н. Г. Конституційне право України. Повний курс: навч. посіб. Київ : Юрінком Інтер, 2018. 556 с.

7 Совгиря, О. В. Конституційно-процесуальне право України: навч. посіб. Київ : Юрінком Інтер, 2010. 536 с.

практика, діяльність якого безпосередньо стосується сприяння повноті і всебічності розгляду справ Конституційним Судом України.

Обіймаючи високу посаду Постійного представника Верховної Ради України в Конституційному Суді, я набула значного практичного досвіду, який дає мені можливість сформулювати проблемні аспекти в діяльності Суду.

Насамперед, вважаю за необхідне акцентувати увагу на питанні дотримання строків розгляду справ Конституційним Судом: станом на сьогодні на розгляді Суду перебувають конституційні подання, які подавались уповноваженими суб'єктами ще у 2014-2015 роках і за якими Суд досі не ухвалив рішення. Вказане може свідчити про неефективність розгляду цих подань або про політично мотивований підхід до їхнього розгляду. Така проблема має наслідком і загалом невисоку статистику за кількістю ухвалених Судом рішень, у тому числі, порівнюючи зі статистикою діяльності конституційних судів інших країн Європи із правовими системами, наближеними до романо-германської (континентальної) правової сім'ї. Платники податків витрачають значний обсяг коштів на забезпечення діяльності Конституційного Суду, проте ним ухвалюється в середньому до двадцяти рішень на рік. Очевидно, це не той показник, на який очікує від Суду українське суспільство і юридична спільнота.

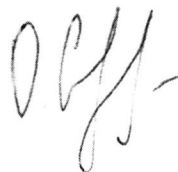
Достатньо складною проблемою є й питання доступу громадян до Конституційного Суду України. За чинною Конституцією України, єдиною формою безпосереднього звернення громадян до Конституційного Суду є конституційна скарга, яка може бути ефективним засобом юридичного захисту порушених прав та свобод людини і громадянина. Однак представники юридичної спільноти не безпідставно нарікають на ускладненість порядку звернення до Конституційного Суду із конституційною скаргою. Наразі, згідно з офіційною статистикою, Конституційний Суд відкриває провадження за близько двома-чотирма конституційними скаргами зі ста, тобто понад 95 % конституційних скарг визнаються неприйнятними ще на етапі їхнього подання. Адвокати і юристи

скаржаться на недостатній рівень мотивування ухвал Конституційного Суду України про відмову в прийнятті конституційних скарг, що не сприяє розвитку та вдосконаленню інституту конституційної скарги в Україні, запровадженого під час проведення судової реформи 2016 року.

Отже, я твердо переконана, що мій теоретичний досвід роботи як науковця та практичний досвід роботи як народної депутатки України та Постійного представника Верховної Ради України в Конституційному Суді дозволить мені зробити значний внесок у подальший розвиток Конституційного Суду. Вважаю, що Конституційний Суд України здатен бути гарантом забезпечення верховенства Основного Закону виключно за умови, коли він здійснює не просто конституційне судочинство, а конституційне правосуддя. Останнє не є простою процесуальною діяльністю. Його єдино вірна та незмінна мета – це захист справедливості в забезпеченні природних прав людини і, як результат, ухвалення правосудного судового рішення.

Саме тому прагнення максимально долучитися до розбудови Конституційного Суду України як інституції, діяльність якої спрямована на ефективний захист прав та свобод людини і громадянина, є головною мотивацією, що зумовила мою участь у конкурсі на посаду судді Конституційного Суду України.

« 17 » листопада 2020 року

О. В. Совгиря